

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти разширен състав)

8 май 2024 година*

„Достъп до документи — Защита на личните данни — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с надбавките и разноските, изплатени на член на Парламента, както и със заплатите и надбавките на неговите парламентарни сътрудници — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на частния живот и личната неприкосновеност — Член 4, параграф 1, буква б) и параграф 6 от Регламент (ЕС) 1049/2001 — Защита на законните интереси на субекта на данни — Необходимост от предаване на личните данни за конкретна цел от обществен интерес — Член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725“

По дело T-375/22,

Luisa Izuzquiza, с местожителство в Берлин (Германия),

Arne Semsrott, с местожителство в Берлин,

Stefan Wehrmeyer, с местожителство в Берлин,

представявани от J. Pobjoy, BL,

жалбоподатели,

срещу

Европейски парламент, представяван от N. Lorenz и J.-C. Puffer,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, R. da Silva Passos (докладчик), S. Gervasoni, N. Róŕtorak и T. Rynnä, съдии,

секретар: A. Marghelis, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 5 октомври 2023 г.,

* Език на производството: английски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите, г-жа Luisa Izuzquiza, г-н Arne Semsrott и г-н Stefan Wehrmeyer, искат отмяна на решението на Европейския парламент с референтен номер А(2021) 10718С от 8 април 2022 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което им се отказва достъп до документи на Парламента, съдържащи информация относно надбавките, получени от г-н Ioannis Lagos и неговите парламентарни сътрудници.

I. Обстоятелствата по спора

- 2 Г-н Lagos встъпва в длъжност като член на Парламента на 2 юли 2019 г., след като е избран в Гърция.
- 3 На 7 октомври 2020 г. Efeteio Athinon (Апелативен съд Атина, Гърция) осъжда г-н Lagos на 13 години и 8 месеца лишаване от свобода и глоба за участие във и ръководене на престъпна организация, както и за две леки престъпления.
- 4 На 27 април 2021 г. по искане на гръцките власти Парламентът сменя имунитета на г-н Lagos. Впоследствие последният е задържан от белгийските власти и предаден на гръцките власти. Понастоящем г-н Lagos изтърпява наказанието си лишаване от свобода в Гърция.
- 5 След осъждането си за извършено престъпление, снемането на имунитета си и лишаването си от свобода г-н Lagos не подава оставка от мандата си на член на Европейския парламент. Такова осъждане на г-н Lagos не е довело до съобщение от страна на гръцките власти до Парламента за отнемане на мандата му.
- 6 На 7 декември 2021 г. на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) жалбоподателите подават до Парламента заявление за достъп до документи, отнасящи се до г-н Lagos (наричано по-нататък „първоначалното заявление“).
- 7 В първоначалното си заявление жалбоподателите са поискали достъп до всички документи относно надбавките, предоставени на г-н Lagos от 7 октомври 2020 г. до 7 декември 2021 г., а именно, първо, разходите за пътувания, разходите за нощувки и свързаните с тях разходи, второ, дневната надбавка, или „надбавката за престой“, трето, надбавката за общи разходи, както и възстановяването на разходите за професионално езиково обучение и за ИТ разходи, и четвърто, разходите, свързани със заплатите на акредитираните парламентарни сътрудници и на местните парламентарни сътрудници.
- 8 Документите, до които жалбоподателите са поискали достъп, включват, но не се ограничават до: първо, всички заявления, квитанции, разписки за разходи, билети, показания на километража, фактури или справки, представени от г-н Lagos във връзка с надбавките, второ, всички документи, свързани със или отнасящи се до възстановяването

на надбавките, и трето, цялата кореспонденция с кабинета на г-н Lagos, включително вътрешната кореспонденция и кореспонденцията с трети лица относно надбавките, както и кореспонденцията с административните служби на Парламента.

- 9 На 17 януари 2022 г., след размяна на електронни писма с Парламента, жалбоподателите се съгласяват обхватът на първоначалното заявление да се ограничи до документи за периода от 7 октомври 2020 г. до 7 март 2021 г. (наричан по-нататък „разглежданият период“).
- 10 В решението си от 4 февруари 2022 г. (наричано по-нататък „първоначалното решение“) Парламентът отказва да предостави на жалбоподателите достъп до документите, които са предмет на първоначалното заявление.
- 11 На 28 февруари 2022 г. жалбоподателите подават до Парламента потвърждение на заявлението на основание член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 с цел Парламентът да преразгледа първоначалното си решение.
- 12 В обжалваното решение Парламентът уведомява жалбоподателите, че предвид ограничаването на обхвата на първоначалното заявление до разглеждания период е установил документи от следните категории: заплатата на г-н Lagos, надбавката му за престой, възстановяването на пътните му разноски, заплатите на акредитираните и местните му парламентарни сътрудници, както и възстановяването на пътните разноски на акредитираните и местните му парламентарни сътрудници. Като се позовава на член 4, параграф 1, буква б) и параграф 6 от Регламент № 1049/2001, както и на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и на Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39), Парламентът потвърждава първоначалното си решение за отказ да предостави достъп на жалбоподателите до исканите документи.

II. Производството и исканията на страните

- 13 По предложение на съдията докладчик в рамките на действията по събиране на доказателства в производството, предвидени в член 91, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, Общият съд разпорежда на Парламента да представи пълно копие от документите, до които е отказан достъп. След като Парламентът изпълнява това искане, в съответствие с член 104 от Процедурния правилник на Общия съд тези документи не са предоставени на жалбоподателите.
- 14 В съдебното заседание жалбоподателите заявяват, противно на изтъкнатото от тях в жалбата, че оттеглят от основанията и доводите си твърдението, че една от целите, преследвани със заявлението им за достъп до спорните документи, е да допринесат за разбирането от обществеността на правилата на Парламента относно процеса на снемане на парламентарния имунитет. Това изявление на жалбоподателите е отбелязано в протокола от съдебното заседание.

15 Жалбоподателите искат по същество от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

16 Парламентът иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

17 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания, първото — нарушение на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, и второто, при условията на евентуалност — нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001.

А. По първото основание: нарушение на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725

18 Жалбоподателите считат, че член 9, параграф 1 от Регламент 2018/1725 задължава Общия съд да „претегли[...] различните противоречащи си интереси“, за да определи дали предаването на лични данни е „пропорционално“, дори да е установено накърняване на законен интерес. Според жалбоподателите не е достатъчно институцията да счита, че съществуват основания да се предполага, че въпросното предаване би могло да засегне законните интереси на субекта на данните. Въвеждането на претеглянето на интереси в член 9, параграф 1 от Регламент 2018/1725 във връзка с член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 предоставяло на Общия съд по-значимо право на преценка от това, с което разполагал в рамките на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

19 Жалбоподателите изтъкват също, че Парламентът, изглежда, не оспорва, че член 9, параграф 1 от Регламент 2018/1725 изрично изисква претеглянето на интереси. Това първо основание се състои от две части.

20 Първата част е изведена от неправилно прилагане на условието за необходимостта от предаването на личните данни, съдържащи се в документите, чието оповестяване е поискано. Във втората част жалбоподателите поддържат, че Парламентът неправилно е заключил, че след претегляне на различните противоречащи си интереси по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725 предаването на разглежданите данни е непропорционално с оглед на законните интереси на г-н Lagos и неговите сътрудници.

- 21 В това отношение е необходимо да се подчертае, че по силата на член 15, параграф 3 ДФЕС всеки гражданин на Европейския съюз, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в държава членка, има право на достъп до документите на институциите на Съюза при спазване на принципите и условията, определени в съответствие с процедурата, посочена в член 294 ДФЕС. Съгласно съображение 1 от Регламент № 1049/2001 последният се вписва в желанието, изразено в установения с Договора от Амстердам член 1, втора алинея ДЕС, за отбелязване на нов етап в процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите в Европа, в който решенията се вземат при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост и колкото е възможно най-близо до гражданите. Както припомня съображение 2 от посочения регламент, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с техния демократичен характер (вж. решение от 15 юли 2015 г., *Dennekamp*/Парламент, Т-115/13, EU:T:2015:497, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 22 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 институциите отказват достъпа до документ в случаите, когато оповестяването му би засегнало защитата на частния живот и личната неприкосновеност на физическо лице, и по-специално в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на личните данни.
- 23 Съгласно съдебната практика от това следва, че когато дадено заявление има за предмет достъп до лични данни по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламент 2018/1725, разпоредбите на този регламент се прилагат изцяло (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., *ClientEarth* и *PAN Europe/EFSA*, С-615/13 Р, EU:C:2015:489, т. 44 и цитираната съдебна практика).
- 24 Така лични данни могат да бъдат предадени на трето лице на основание на Регламент № 1049/2001 само когато предаването, от една страна, отговаря на условията по член 9, параграф 1, буква а) или б) от Регламент 2018/1725, и от друга страна, представлява законосъобразно обработване, в съответствие с изискванията на член 5 от същия регламент (вж. в този смисъл решение от 2 октомври 2014 г., *Strack*/Комисия, С-127/13 Р, EU:C:2014:2250, т. 104).
- 25 В това отношение съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725 лични данни се предават на установени в Съюза получатели, различни от институциите и органите на Съюза, само ако получателят установи, че е необходимо данните да бъдат предадени за конкретна цел от обществен интерес, а администраторът, ако има някакво основание да се предполага, че законните интереси на субекта на данните могат да бъдат накърнени, установи, че е пропорционално личните данни да бъдат предадени специално за тази цел, след като е претеглил по безспорен начин различните противоречащи си интереси.
- 26 Следователно от самия текст на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725 следва, че тази разпоредба обуславя предаването на лични данни от изпълнението на няколко кумулативни условия.
- 27 Съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, както го тълкува съдът на Съюза, подалото заявление за достъп лице трябва първо да докаже необходимостта от предаване на личните данни за конкретна цел от обществен интерес. За да бъде изпълнено това условие, следва да се докаже, че сред възможните останали мерки предаването на лични данни е най-подходящата мярка за постигане на преследваната от заявителя цел и

че тя е пропорционална на тази цел, което задължава заявителя да изложи правомерни и изрични мотиви (вж. решение от 19 септември 2018 г., *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)*/Комисия, Т-39/17, непубликувано, ЕУ:Т:2018:560, т. 42 и цитираната съдебна практика). От това следва, че прилагането на условието за доказване на необходимостта от предаване на лични данни за конкретна цел от обществен интерес води до признаване на наличието на изключение от правилото, установено в член 6, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, съгласно което заявителят не е длъжен да мотивира заявлението си за достъп (решения от 15 юли 2015 г., *Dennekamp*/Парламент, Т-115/13, ЕУ:Т:2015:497, т. 55, и от 6 април 2022 г., *Sauge*/Комисия, Т-506/21, непубликувано, ЕУ:Т:2022:225, т. 25).

- 28 Само ако представи доказателства за това, съответната институция трябва да провери дали няма основания да се предполага, че въпросното предаване би могло да засегне законните интереси на субекта на данните, и ако това е така, да претегли по безспорен начин различните противоречащи си интереси, за да прецени пропорционалността на исканото предаване на лични данни (вж. решение от 16 юли 2015 г., *ClientEarth* и *PAN Europe/EFSA*, С-615/13 Р, ЕУ:С:2015:489, т. 47 и цитираната съдебна практика).
- 29 Именно с оглед на тези съображения трябва да бъдат разгледани доводите на жалбоподателите в рамките на това първо основание.

1. По първата част: неправилно прилагане на условието за необходимостта от предаването на личните данни, съдържащи се в документите, чието оповестяване е поискано

- 30 Жалбоподателите считат по същество, че в обжалваното решение Парламентът неправилно е заключил, че предаването на лични данни не е необходимо за конкретна цел от обществен интерес по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725. На първо място, те оспорват извода на Парламента, че не са доказали наличието на конкретен обществен интерес от оповестяването на исканите документи относно разходите на г-н Lagos.
- 31 На първо място, жалбоподателите изтъкват, че конкретният обществен интерес от тяхното заявление произтича от обстоятелството, че г-н Lagos е осъден за конкретно и много тежко престъпление. Заявлението им имало за цел да улесни по-засиления обществен контрол и по-голямата отчетност с оглед на сумите, изплатени от Парламента на г-н Lagos, и направените от него разходи, при изключителните обстоятелства, при които е осъден на 13 години и 8 месеца лишаване от свобода и глоба за извършени тежки престъпления. Жалбоподателите считат, че не става въпрос за общо заявление с оглед на по-голяма прозрачност на информацията относно разходите на г-н Lagos или на други членове на Европейския парламент като цяло и че в това отношение тяхното заявление се различава от разглежданото в решение от 25 септември 2018 г., *Psara* и др./Парламент (Т-639/15—Т-666/15 и Т-94/16, ЕУ:Т:2018:602).
- 32 На второ място, според жалбоподателите обстоятелството, че някои сведения (като общите данни относно заплатите, изплащани на членовете на Европейския парламент, и условията за възстановяване на пътните им разноски) вече са обществено достояние — обстоятелство, на което се позовава Парламентът в обжалваното решение — не отговаря на конкретния интерес от подаденото заявление за достъп до документи относно разходите на г-н Lagos

при уникалните обстоятелства на случая на този член на Европейския парламент, което се отнася до достъпа до точна информация предвид извънредните обстоятелства, свързани с тежката осъдителна присъда на последния.

- 33 На трето място, жалбоподателите считат, че Парламентът не обяснява как посоченият в обжалваното решение вътрешен и външен контрол би могъл да функционира при обстоятелства, при които член на Парламента е осъден за тежки престъпления по време на мандата си. Те считат, че този контрол не е достатъчен, за да се установят случаите, в които публични средства се предоставят на членове на Европейския парламент и впоследствие се използват за престъпни дейности или други незаконни дейности, докато финансовата помощ за членовете на Европейския парламент трябва да се използва в рамките на техните служебни задължения. Жалбоподателите добавят, че макар според тях Парламентът да е длъжен да докаже доколко този контрол е достатъчен, те считат, че оповестяването на исканите документи би позволило да се провери по-задълбочено дали въпросният контрол е подходящ за случаи като настоящия.
- 34 На четвърто място, жалбоподателите изтъкват, че обстоятелството, че г-н Lagos е останал член на Парламента въпреки осъждането си за извършено престъпление, не изключва легитимния обществен интерес от достъпа до исканите документи. Те считат, че оповестяването на тези документи би позволило по-голяма прозрачност и по-добро разбиране на начина, по който средствата са били предоставени на г-н Lagos и са били използвани от него в периода след осъждането му и преди окончателното решение за снемане на парламентарния му имунитет на 27 април 2021 г. Жалбоподателите считат, че въпросът дали е било уместно г-н Lagos да продължи да получава публични средства, трябва да бъде предмет на публично обсъждане, като се знае какви конкретни средства са били получени и с каква цел.
- 35 Парламентът оспорва тези доводи.
- 36 В самото начало, доколкото жалбоподателите признават, че документите, чието оповестяване искат, съдържат лични данни, следва предварително да се провери дали с оглед на цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика жалбоподателите са изпълнили задължението, предвидено в член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, да докажат необходимостта от предаване на посочените данни за конкретна цел от обществен интерес.
- 37 В това отношение следва да се разгледа, на първо място, дали целта, на която се позовават жалбоподателите за предаването на разглежданите лични данни, трябва да се счита за конкретна цел от обществен интерес, и на второ място, дали исканото предаване е необходимо, що се отнася до, от една страна, г-н Lagos и от друга страна, неговите парламентарни сътрудници.

а) По наличието на конкретна цел от обществен интерес

- 38 В самото начало следва да се припомни, че документите, обхванати от заявлението за достъп, се отнасят до заплатата на г-н Lagos, надбавката му за престой, надбавката му за общи разходи, възстановяването на пътните му разноски, заплатите на неговите акредитирани и местни парламентарни сътрудници и възстановяването на пътните разноски на последните.

39 Освен това следва също да се припомни, че както следва от Устава на членовете на Европейския парламент (Решение 2005/684/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 28 септември 2005 година за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент (ОВ L 262, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 6, стр. 28), наричано по-нататък „Уставът на членовете на Европейския парламент“) и от Решение 2009/С 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 година и от 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (ОВ С 159, 2009 г., стр. 1), членовете на Европейския парламент имат право на следните възнаграждения и възстановяване на суми:

- възнаграждението, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, в размер на 38,5 % от основното възнаграждение на съдия в Съда на Европейския съюз; член 1 от Решение 2009/С 159/01 предвижда, че членовете на ЕП имат право на това възнаграждение, считано от датата на встъпването си в длъжност до последния ден на месеца, в който преустановяват функциите си,
- възстановяването, съгласно член 20, параграф 1 от Устава на членовете на Европейския парламент, на разходите, направени във връзка с упражняването на техния мандат; параграф 2 от тази разпоредба предвижда, че Парламентът възстановява действително направените разходи от членовете на Европейския парламент за пътуване до и от местата на работа и във връзка с други служебни пътувания, докато съгласно параграф 3 от същия член други разходи, направени от членове на Европейския парламент при изпълнението на техния мандат, могат да бъдат възстановени чрез глобална сума; в това отношение:
  - в член 11 от Решение 2009/С 159/01 се предвижда, че пътните разноски се възстановяват след представяне на удостоверението за присъствие и на съответните пътни документи, и по целесъобразност, на други оправдателни документи,
  - член 24 от Решение 2009/С 159/01 предвижда право на надбавка за престой за всеки ден на присъствие, от една страна, на дадено място на работа или заседание и от друга страна, на заседание на комисия или на друг орган на даден национален парламент, организирано извън мястото на местожителство на членовете на Европейския парламент; и в двата случая присъствието на члена на Европейския парламент на въпросното място трябва да бъде надлежно удостоверено; когато официалната дейност се провежда на територията на Съюза, членовете на Европейския парламент получават фиксирана надбавка,
- фиксираната надбавка за общи разноски в съответствие с членове 25 и 28 от Решение 2009/С 159/01; тази надбавка е предназначена за покриване на разноските, произлизащи от парламентарната им дейност, по-специално разноските за управление и поддръжка на кабинет, за канцеларски материали и документи, за канцеларско оборудване, разходите за представителни дейности и административните разходи,
- възстановяването съгласно член 21 от Устава на членовете на Европейския парламент на действително направените разходи за наемането на техните лични сътрудници; член 33 от Решение 2009/С 159/01 предвижда, че могат да бъдат поети единствено разноските, отговарящи на необходимата помощ, пряко свързана с упражняването на мандата на

членовете на Европейския парламент, като в никакъв случай не могат да бъдат покрити разноските, свързани със сферата на личния живот на последните.

- 40 В това отношение следва да се уточни, че необходимостта от предаване на лични данни може да се основава на обща цел, каквато е правото на обществеността да бъде информирана за поведението на членовете на Парламента при осъществяването на техните функции, без да се засяга фактът, че единствено доказването от страна на жалбоподателите на подходящия и пропорционален характер на целите, преследвани със заявлението за оповестяване на лични данни, би позволило на Общия съд да провери тяхната необходимост по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725 (вж. в този смисъл решение от 25 септември 2018 г., Psara и др./Парламент, Т-639/15—Т-666/15 и Т-94/16, EU:T:2018:602, т. 92 и цитираната съдебна практика).
- 41 Както бе посочено в точки 31—34 по-горе и както страните потвърждават в съдебното заседание, целта, на която се позовават жалбоподателите за предаването на разглежданите документи, по същество е да се узнаят конкретните размери на сумите, предоставени от Парламента на г-н Lagos през разглеждания период, и начинът, по който тези суми са били използвани, за да се улеснят по-засилен обществен контрол и по-голяма отчетност с оглед на особеното положение на г-н Lagos. Жалбоподателите считат, че тази цел би допринесла за прозрачността по отношение на начина, по който парите на данъчнозадължените лица се изразходват, и би позволила по-специално на гражданите да разберат дали тези надбавки са допринесли пряко или косвено за финансирането или за продължаването на престъпна или незаконна дейност, упражнявана от г-н Lagos, или са му позволили да избегне изпълнението на съдебно решение на държава — членка на Съюза.
- 42 Освен факта, както бе припомнено в точка 40 по-горе, че необходимостта от предаване на лични данни може да се основава на обща цел, в настоящия случай, противно на твърденията на Парламента, не става въпрос за обща цел, а за цел, която е свързана конкретно с особените обстоятелства на настоящия случай, по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, и е насочена към установяване на конкретните размери на сумите, предоставени от Парламента на г-н Lagos през разглеждания период, и на начина, по който надбавките, изплатени от Парламента на г-н Lagos, са били използвани в рамките на упражняването на мандата му на член на Европейския парламент.
- 43 Всъщност следва да се уточни, че фактите, които са в основата на настоящото дело, имат напълно изключителен характер, а именно се отнасят до член на Парламента, който е осъден на 13 години и 8 месеца лишаване от свобода, който се намира в място за лишаване от свобода и който е осъден да заплати и глоба за извършването на тежки престъпления, а именно участие във и ръководене на престъпна организация. При все това, въпреки подобно осъждане и дори след задържането си под стража и лишаването си от свобода, г-н Lagos остава член на Парламента и следователно продължава да получава надбавки, съответстващи на изпълнението на неговите функции. По-специално, в такъв контекст фактът, че жалбоподателите могат да искат да се запознаят с каква цел и на кои места г-н Lagos е извършил пътувания през разглеждания период, разходите за които са били възстановени от Парламента, трябва да се счита за законен.
- 44 Следователно при особените обстоятелства на настоящия случай целта за установяване на конкретните размери на сумите, предоставени от Парламента на г-н Lagos през разглеждания период, и на начина, по който тези суми са били използвани, за да се улеснят

по-засилен обществен контрол и по-голяма отчетност по отношение на достъпа на г-н Lagos до публични средства и следователно да се допринесе за прозрачността относно начина, по който парите на данъчнозадължените лица са изразходвани, трябва да се счита за конкретна цел от обществен интерес по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725. Следователно в обжалваното решение Парламентът неправилно е отказал да признае подобна цел като конкретна цел от обществен интерес.

б) По необходимостта от предаването на лични данни

- 45 С оглед на цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика следва да се анализира освен това дали жалбоподателите са доказали необходимостта от предаването на лични данни. Следователно трябва да се провери дали исканото предаване на данни е, от една страна, най-подходящата мярка сред останалите възможни мерки за постигане на преследваната от жалбоподателите конкретна цел от обществен интерес и от друга страна, дали е пропорционална на тази цел.
- 46 В това отношение най-напред следва да се разгледа дали жалбоподателите са успели да докажат необходимостта от предаването на лични данни относно г-н Lagos, съдържащи се в разглежданите документи. Необходимостта от предаването на лични данни относно акредитираните и местните сътрудници на г-н Lagos, съдържащи се в разглежданите документи, ще бъде разгледана в точки 66—79 по-долу.

1) По необходимостта от предаването на разглежданите лични данни, що се отнася до г-н Lagos

- 47 От една страна, Парламентът счита по същество, че информацията относно финансовите и социалните права на членовете на Европейския парламент вече е обществено достояние и че така достъпната информация представлява по-подходяща мярка за постигане на преследваната цел, отколкото предаването на лични данни относно г-н Lagos. От друга страна, Парламентът счита, че вътрешният и външен контрол на финансовите и социалните права на неговите членове и на разходите, свързани с тези права, са по-подходящи за контрол за законосъобразност и правилно използване на сумите, изплатени от Парламента на г-н Lagos, отколкото публичното оповестяване на отнасящите се до него лични данни.

і) По довода, че информацията относно финансовите и социалните права на членовете на Европейския парламент вече е обществено достояние

- 48 Що се отнася до довода, че информацията относно финансовите и социалните права на членовете на Европейския парламент вече е обществено достояние, на първо място, следва да се припомни, че съгласно съдебната практика установеното в Регламент № 1049/2001 право на публичен достъп се отнася единствено до документи на институциите, с които последните действително разполагат, тъй като това право не може да обхваща документи, които не са притежание на институциите или които не съществуват (вж. решение от 25 септември 2018 г., Psara и др./Парламент, Т-639/15—Т-666/15 и Т-94/16, EU:Т:2018:602, т. 27 и цитираната съдебна практика).

- 49 От членове 25 и 26 от Решение 2009/С 159/01 следва, че членовете на Парламента получават месечно фиксирана надбавка за общи разноски въз основа на еднократно заявление, подадено в началото на мандата им.
- 50 С оглед на фиксирания размер на надбавката за общи разноски Парламентът не разполага с нито един документ, в който да се посочва подробно във връзка с какво и кога е използвана посочената надбавка от неговите членове, както той потвърждава това в хода на съдебното заседание.
- 51 На второ място, следва да се отбележи, че възнаграждението, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, което представлява месечната заплата на членовете на Европейския парламент, също им се изплаща автоматично. Следователно Парламентът не разполага с нито един документ, в който да се описва подробно използването от неговите членове на това възнаграждение.
- 52 На трето място, следва да се констатира, че информацията, съдържаща се в документите, с които разполага Парламентът, относно надбавката за общи разноски и възнаграждението, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, е свободно и безплатно достъпна за обществеността, тъй като е налична на уебсайта на Парламента, както последният подчертава в обжалваното решение (вж. бележка под линия 19 от обжалваното решение) и потвърждава в хода на съдебното заседание.
- 53 Всъщност на уебсайта на Парламента е възможно да се намери подробна и точна информация относно месечната сума, получавана от всички членове на Европейския парламент, след приспадане на европейския данък и на социалноосигурителните вноски, като възнаграждение, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, т.е. идентично възнаграждение, което получават всички членове на Европейския парламент. На уебсайта на Парламента е възможно да се намери и точната фиксирана сума на надбавката за общи разноски, предоставяна на членовете на Европейския парламент. Следователно тази информация позволява на жалбоподателите да получат необходимата и подходяща информация за точните размери на сумите, които на това основание са били изплащани месечно на г-н Lagos.
- 54 От това следва, че що се отнася до възнаграждението, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, както и до надбавката за общи разноски, може да се приеме, че оповестяването на разглежданите лични данни не е най-подходящата мярка за постигане на преследваната от жалбоподателите цел, тъй като последните са имали възможност да се сдобият с тези данни, като посетят уебсайта на Парламента.
- 55 Следователно с оглед на цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика жалбоподателите не са успели да докажат необходимостта от такова предаване.
- 56 Положението е различно, що се отнася до възстановяването на пътните разноски и изплащането на надбавката за престой на членовете на Европейския парламент, доколкото публично достъпната информация в това отношение на уебсайта на Парламента се отнася само до действащите правила за получаване на такава надбавка, както и до условията, приложими за възстановяване на пътните разноски. Тези разноски и надбавки обаче се изплащат само ако членовете на Европейския парламент подадат заявление за тази цел до службите на Парламента, евентуално придружено от оправдателни документи.

- 57 От това следва, от една страна, че публично достъпната информация относно пътните разноски и надбавката за престой не позволява да се установи размерът на сумите, които Парламентът е изплатил на г-н Lagos при упражняването на мандата му на член на Европейския парламент през разглеждания период. Всъщност възстановяването на тези суми зависи от заявленията, подадени от г-н Lagos за тази цел.
- 58 От друга страна, публично достъпната информация относно пътните разноски и надбавката за престой също не позволява да се установят какъв е бил предметът на пътуването, местоназначението или маршрутът, по който е пътувал г-н Lagos. Както обаче изтъкват жалбоподателите, предаването на разглежданите лични данни, що се отнася до пътните разноски и надбавката за престой, би позволило на обществеността да има достъп до тази информация.
- 59 Достъпът до тези документи може да представлява интерес за жалбоподателите, доколкото те позволяват да се установи дейността на г-н Lagos през разглеждания период, като се има предвид, че той е бил осъден по това време, но все още не е бил лишен от свобода, и по този начин да дадат индикации относно възможното използване на публични средства за евентуална незаконна дейност, която г-н Lagos може да е упражнявал по време на пътуванията си, дори тези документи да не съдържат точни сведения за начина, по който членът на Европейския парламент е изразходвал предоставените суми.
- 60 От това следва, че при особените обстоятелства на настоящия случай оповестяването на разглежданите лични данни относно оправдателните документи за пътните разноски и надбавката за престой на г-н Lagos е по-подходяща мярка за постигане на преследваната от жалбоподателите цел, отколкото достъпът до информация, която вече е обществено достояние.
- ii) По довода, че съществуващият в Парламента вътрешен и външен контрол е по-подходящ за контрол на законосъобразността и правилното използване на сумите, изплатени от Парламента на г-н Lagos, отколкото публичното оповестяване на лични данни*
- 61 Що се отнася до довода, че съществуващият в Парламента вътрешен и външен контрол бил по-подходящ за контрол на законосъобразността и правилното използване на сумите, изплатени от Парламента на г-н Lagos, следва да се отбележи, че основната цел на разглеждания контрол е да се прецени съответствието на извършените плащания с действащата правна уредба.
- 62 Независимо обаче от въпроса дали тази правна уредба е била спазена, интересът, на който се позовават жалбоподателите, е да се даде възможност на обществеността да се запознае с конкретните размери на сумите, предоставени от Парламента на г-н Lagos през разглеждания период, и с начина, по който тези суми са били използвани, за да се улеснят по-засиленият обществен контрол и по-голямата отчетност с оглед на особеното положение на г-н Lagos.
- 63 Този вътрешен и външен контрол не позволява да се постигне конкретната цел от обществен интерес, на която се позовават жалбоподателите, за да обосноват предаването на исканите документи. Следователно, противно на поддържаното от Парламента, този контрол не може да се счита за по-подходящ от предаването на лични данни относно г-н Lagos.

64 Следователно при особените обстоятелства на настоящия случай следва да се приеме, че предаването на лични данни, съдържащи се в документите, свързани с възстановяването на пътни разноски и с надбавката за престой, получени от г-н Lagos, представлява с оглед на цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика необходима мярка за постигането на конкретна цел от обществен интерес, на която се позовават жалбоподателите, за да обосноват предаването на разглежданите лични данни.

65 От всичко изложено по-горе следва, че Парламентът неправилно е приел, че що се отнася до документите, свързани с възстановяването на пътни разноски и с надбавката за престой, получени от г-н Lagos, жалбоподателите не са изпълнили задължението, предвидено в член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, да докажат необходимостта от предаване на лични данни за конкретна цел от обществен интерес.

2) По необходимостта от предаване на разглежданите лични данни, що се отнася до акредитираните и местните сътрудници на г-н Lagos

66 Парламентът изтъква, че акредитираните и местните парламентарни сътрудници на г-н Lagos не изпълняват публични функции. Така в обжалваното решение при претеглянето на различните противоречащи си интереси Парламентът отхвърля, при условията на евентуалност, пропорционалността на поисканото предаване на лични данни относно посочените парламентарни сътрудници.

67 Член 21, параграф 1 от Устава на членовете на Европейския парламент предвижда, че личните сътрудници на членовете на Европейския парламент се избират свободно от последните.

68 Съгласно член 21, параграф 2 от Устава на членовете на Европейския парламент Парламентът покрива ефективно поетите разходи от членовете на Европейския парламент при наемането на такива лични сътрудници, докато в член 21, параграф 3 от същия устав се уточнява, че Парламентът определя условията за упражняване на това право.

69 След това условията, свързани с поемането на разноските за парламентарни сътрудници, се определят с мерки за прилагане. По-специално, член 33 от Решение 2009/С 159/01 определя ограничение на месечния размер на разходите, които могат да бъдат поети в това отношение от Парламента. Механизмът за поемане на разноските за парламентарни сътрудници се задейства с подаването от члена на Европейския парламент на заявление за поемане на разноски до администрацията, придружено от сключения със сътрудника договор, в който се определят неговите задачи.

70 От това следва, че тези разноски относно парламентарните сътрудници са свързани с упражняването на мандата на член на Европейския парламент, макар да става въпрос за разноски, които се поемат пряко от Парламента.

71 В това отношение следва да се подчертае, както бе припомнено в точка 41 по-горе, че с предаването на въпросните документи жалбоподателите имат за цел да получат информация, която позволява да се установи дали сумите, предоставени на г-н Lagos, включително тези относно разноските му за парламентарни сътрудници, са допринесли пряко или косвено за финансирането или за продължаването на упражнявана от него

престъпна или незаконна дейност. Всъщност, както жалбоподателите изтъкват в точка 66 от жалбата, достъпът до документи, съдържащи информация за сътрудниците на г-н Lagos, е поискан само за да се получи информация за ролята на последния.

- 72 Що се отнася до заплатите на парламентарните сътрудници, те се изплащат на последните независимо от конкретните им дейности като парламентарни сътрудници на г-н Lagos. Следователно предаването на документи относно изплащането на тези заплати не би могло да предостави на жалбоподателите информация за евентуален пряк или косвен принос за финансирането или за продължаването на престъпна или незаконна дейност, упражнявана от г-н Lagos.
- 73 Следователно с оглед на цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика жалбоподателите не са успели да докажат необходимостта от такова предаване.
- 74 За сметка на това, доколкото разходите за пътувания на парламентарните сътрудници на г-н Lagos са тясно свързани с неговата дейност и дори тези сътрудници да не заемат публична длъжност, не може да се изключи, че тези разходи биха могли да дадат индикации за евентуална връзка, дори и само косвена, с незаконни дейности, упражнявани от г-н Lagos. Всъщност тези пътувания се извършват по искане на члена на Европейския парламент и могат да предоставят сведения за предмета и местоназначението им, както и за следвания маршрут, които биха могли да бъдат свързани с евентуална незаконна дейност на г-н Lagos.
- 75 Следователно подобно предаване представлява подходяща мярка за постигане на целта, на която се позовават жалбоподателите, за да обосноват предаването на разглежданите лични данни.
- 76 Освен това следва да се констатира, че Парламентът не твърди, че информацията относно размерите на сумите, изплатени на парламентарните сътрудници на основание на възстановяване на пътни разноски, е публично достъпна. От това следва, че що се отнася до документите, свързани с възстановяването на пътните разноски на сътрудниците на г-н Lagos, исканото предаване е най-подходящото средство за постигане на посочената от жалбоподателите цел.
- 77 В това отношение следва също да се припомни, че съществуващият в Парламента вътрешен и външен контрол не позволява да се постигне конкретната цел от обществен интерес, на която се позовават жалбоподателите, за да обосноват предаването на исканите документи (вж. т. 63 по-горе), включително документите относно разходите за пътувания на парламентарните сътрудници на г-н Lagos. Следователно, подобно на извода, направен в точка 63 по-горе по отношение на г-н Lagos, този контрол не може да се счита за по-подходящ от предаването на лични данни относно парламентарните сътрудници на последния.
- 78 Ето защо при особените обстоятелства на настоящия случай предаването на личните данни, съдържащи се в документите, свързани с възстановяването на пътните разноски на парламентарните сътрудници на г-н Lagos, представлява, с оглед на цитираната в точка 27 по-горе съдебна практика, необходима мярка, за да се отговори на целта, на която се позовават жалбоподателите, за да обосноват предаването на разглежданите лични данни.

79 От всичко изложено по-горе следва, че Парламентът неправилно е приел, че що се отнася до документите, свързани с възстановяването на пътни разноски, получени от сътрудниците на г-н Lagos, жалбоподателите не са изпълнили задължението, предвидено в член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, да докажат необходимостта от предаване на лични данни за конкретна цел от обществен интерес.

2. По втората част: липса на непропорционално засягане на законните интереси на субекта на данните с исканото предаване

80 Във втората част от първото основание жалбоподателите поддържат по същество, че Парламентът неправилно е заключил — след като е претеглил, при условията на индивидуалност, различните противоречащи си интереси по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725 — че предаването на разглежданите лични данни е непропорционално с оглед на законните интереси на г-н Lagos и неговите сътрудници.

81 Парламентът оспорва доводите на жалбоподателите.

82 На първо място, Парламентът счита, че тези доводи са неотносими. Той счита, че тъй като изискванията относно предаването на лични данни, произтичащи от член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, имат кумулативен характер, предвиденото в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 изключение, свързано със защитата на частния живот и личната неприкосновеност, трябвало да се прилага, след като получателят, както в случая, не е доказал, че предаването на поисканите лични данни е необходимо с оглед на конкретна цел от обществен интерес. Следователно според Парламента евентуалната грешка в съображенията, изложени при условията на евентуалност, що се отнася до законните интереси на г-н Lagos и на неговите сътрудници, както и непропорционалният характер на предаването не можели да повлияят на обжалваното решение.

83 На второ място, Парламентът счита, че във всички случаи доводите на жалбоподателите са неоснователни.

84 По същество Парламентът счита, че в обжалваното решение е идентифицирал законните интереси на субектите на данни, които могат да бъдат засегнати от публичното оповестяване на отнасящите се до тях лични данни. Що се отнася до г-н Lagos, ставало въпрос, от една страна, за свободното упражняване на мандата на член на Парламента, който включвал по-специално свободата да се среща с избрани от него лица, свободата на участие в събрания, конференции и официални дейности, правото да бъде информиран за разискванията и гласуванията в Парламента, както и правото да иска съдействие, да избира членовете на своя екип, да определя свободно заплатите им в определени граници и да ги изпраща в командировка. Парламентът счита, че публичното оповестяване на личните данни, свързани с упражняването на мандата на г-н Lagos, включително неговото местопребиваване, би позволило проследяването и профилирането на члена на Европейския парламент и неговите сътрудници, което би засегнало свободното упражняване на мандата му.

85 От друга страна, според Парламента, доколкото се отнася до многократна дейност на член на Европейския парламент, оповестяването на разглежданите лични данни можело и да представлява риск за сигурността на г-н Lagos.

- 86 Що се отнася до сътрудниците на г-н Lagos, Парламентът счита, че те не изпълняват публични функции и следователно имат законен интерес от защитата на своите лични данни.
- 87 В това отношение следва да се припомни, че що се отнася до член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, съдебната практика изисква, след като се докаже необходимостта от предаване на личните данни, институцията или органът на Съюза, които са сезирани с искане за достъп до съдържащи такива данни документи, да претеглят различните интереси на страните по случая и да проверят дали няма основание да се счита, че това предаване може да засегне законните интереси на субектите на данните (вж. решение от 15 юли 2015 г., Dennekamp/Парламент, T-115/13, EU:T:2015:497, т. 116 и цитираната съдебна практика). Тази съдебна практика е приложима по аналогия към настоящия случай, въпреки че член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 междувременно е заменен с член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725. Всъщност последната разпоредба, чието съдържание е припомнено в точка 25 по-горе, предвижда и претегляне по безспорен начин на различните противоречащи си интереси в рамките на разглеждането на заявлението за предаване на лични данни.
- 88 Следователно в настоящия случай следва да се прецени дали Парламентът е проверил дали са налице основания да се смята, че разглежданото предаване може да засегне законните интереси на г-н Lagos и на неговите сътрудници, и ако това е така, дали тази институция е претеглила по безспорен начин различните противоречащи си интереси, за да прецени пропорционалността на разглежданото предаване на лични данни.
- 89 Следователно трябва да се провери дали Парламентът правилно е приел, че предаването на личните данни, съдържащи се в разглежданите документи, не би било пропорционално по смисъла на член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725 във връзка с параграф 3 от този член, доколкото законните интереси на г-н Lagos и на неговите сътрудници имат предимство пред интересите, посочени от жалбоподателите.
- 90 В това отношение, що се отнася до първия довод, изтъкнат от Парламента по отношение на г-н Lagos, а именно интереса от защита на свободното упражняване на мандата на член на Европейския парламент, следва да се припомни, че по силата на член 2, параграф 1 от Устава на членовете на Европейския парламент членовете на Европейския парламент са свободни и независими. Тази основна гаранция, свързана с мандата на членовете на Европейския парламент — представители, избрани чрез всеобщи преки избори от гражданите на Съюза, е правилно взета предвид от Парламента при претеглянето на интересите, което той е трябвало да извърши. В случая обаче, както следва от точки 56—60 по-горе, в рамките на настоящата част, заявлението за достъп до спорните документи следва да се разгледа само доколкото се отнася до информацията относно възстановяването на пътните разноски и надбавките за престой, получени от г-н Lagos. В това отношение следва да се констатира, че знанието от страна на обществеността за такива пътувания не е от естество да ограничи по един или друг начин свободното упражняване на мандата на г-н Lagos, по-специално що се отнася до пътуванията, обхванати от заявлението за достъп в настоящия случай, които са извършени в миналото. Всъщност оповестяването на местата, на които е отишъл г-н Lagos през разглеждания период, не може да засегне условията, при които през този период той е упражнявал мандата си на член на Европейския парламент. Освен това, що се отнася до пътуванията на г-н Lagos в рамките на събития от обществен характер, като участието му в заседания или публични церемонии, оповестяването на документите, свързани с възстановяването на

пътни разноски и с надбавките за престой, получени от г-н Lagos за такива дейности, не може да се счита за непропорционално. Освен това не е доказано по какъв начин оповестяването на информация за извършените пътувания може да засегне свободното упражняване на мандата на член на Европейския парламент. Следователно този довод на Парламента трябва да се отхвърли.

- 91 Що се отнася до втория довод, изтъкнат от Парламента по отношение на г-н Lagos, а именно интереса да се гарантира сигурността на последния, що се отнася до документите, отнасящи се до надбавки за престой и до възстановяване на пътни разноски, получени в миналото, сигурността на въпросния член на Европейския парламент по принцип вече не може да се счита за застрашена от предаването на разглежданите лични данни, доколкото става въпрос за пътувания, които вече са били извършени към момента на подаване на заявлението на жалбоподателите. Вярно е, че публичното оповестяване на местата, до които често е пътувал г-н Lagos, по-специално до частно жилище в Гърция, би могло да засегне неговата сигурност, по-специално ако личният адрес на заинтересованото лице фигурира в документите, до които би бил предоставен достъп. Въпреки това при претеглянето на интересите Парламентът трябва да предостави достъп до информацията, необходима за постигането на преследваната цел от обществен интерес, като същевременно гарантира защитата на личните данни, която е абсолютно необходима за сигурността на г-н Lagos. Освен това, що се отнася до въпроса дали сигурността на г-н Lagos би могла да бъде застрашена по време на бъдещи пътувания при упражняване на мандата му на член на Европейския парламент, достатъчно е да се припомни, че тъй като г-н Lagos е бил лишен от свобода, той не е можел да пътува към датата на приемане на обжалваното решение и все още не може да пътува към датата на постановяване на настоящото решение. Следователно въпросът за неговата сигурност при такива хипотетични пътувания не се поставя. С оглед на особените обстоятелства на настоящия случай този довод, който освен това не е подкрепен в достатъчна степен от Парламента с доказателства, също трябва да се отхвърли.
- 92 Освен това следва да се припомни, че г-н Lagos е осъден, като му е наложено тежко наказание — лишаване от свобода за извършването на тежки престъпления, свързани с участието във и ръководенето на престъпна организация. Освен това, както бе установено в рамките на анализа на първата част от това първо основание, целта, на която се позовават жалбоподателите, за да докажат необходимостта от предаване на разглежданите документи, е да се установят конкретните размери на сумите, предоставени от Парламента на г-н Lagos, свързани с надбавките за престой и възстановяването на пътни разноски през разглеждания период, и начинът, по който тези суми са били използвани от г-н Lagos, с цел да се улеснят по-засилен обществен контрол и по-голяма отчетност, по-специално с оглед на факта, че Парламентът е продължил да изплаща суми на г-н Lagos въпреки осъждането му. Всъщност, както бе посочено в точка 59 по-горе, разглежданите пътувания са извършени през период, в който г-н Lagos вече е бил осъден за тежки престъпления, и следователно е било законно жалбоподателите да могат да получат информация относно предмета и местоназначението на тези пътувания.
- 93 Следователно рисковете от евентуално засягане на свободното упражняване на мандата на член на Европейския парламент на г-н Lagos и на неговата сигурност не са достатъчни, за да се обоснове отказът за оповестяване на разглежданите лични данни с оглед на законния интерес на жалбоподателите да се ползват от такова оповестяване при особените обстоятелства на настоящия случай.

- 94 Освен това, що се отнася до довода на Парламента относно сътрудниците на г-н Lagos, че последните имат законен интерес от защитата на личните им данни, тъй като не изпълняват публични функции (вж. т. 86 по-горе), следва да се констатира, както следва от точки 74—78 по-горе, че макар да е вярно, че посочените парламентарни сътрудници не заемат публична длъжност, не може да се изключи, че предаването на лични данни, съдържащи се в документи относно пътните разноски на посочените сътрудници, може да даде индикации за евентуална връзка, дори и само косвена, с престъпна или незаконна дейност, упражнявана от г-н Lagos.
- 95 Следователно този довод на Парламента трябва да се отхвърли.
- 96 Ето защо следва да се приеме, че Парламентът неправилно е приел, че предаването на лични данни би засегнало законните интереси на г-н Lagos и неговите сътрудници и че след претегляне на различните противоречащи си интереси подобно предаване не би било пропорционално.
- 97 От всичко изложено по-горе следва, че първото основание — нарушение на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 9, параграф 1, буква б) от Регламент 2018/1725, трябва да се уважи в частта, която се отнася до отказа на достъп до документите, съдържащи, от една страна, лични данни относно г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски и надбавки за престой, изплатени на последния от Парламента, и от друга страна, лични данни относно парламентарните сътрудници на г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски на последните, и да се отхвърли в останалата си част.

Б. По второто основание, изтъкнато при условията на евентуалност: нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001

- 98 Според жалбоподателите в обжалваното решение Парламентът не е взел предвид факта, че член 4, параграф 6 от посочения регламент изисква предоставянето, поне частично, на всички документи, за които се отнася заявлението им.
- 99 На първо място, жалбоподателите твърдят, че е неточно да се твърди, както е направил Парламентът в обжалваното решение, че заличаването на личните данни, съдържащи се в разглежданите документи, би ги лишило от всякакво полезно действие. Жалбоподателите твърдят, че за разлика от обстоятелствата, довели до постановяване на решение от 25 септември 2018 г., Psara и др./Парламент (T-639/15—T-666/15 и T-94/16, EU:T:2018:602), в което става въпрос за заявление за предоставяне на информация относно разходите на всички членове на Парламента, тяхното заявление се отнася само до един член на Парламента и следователно заличаването на личните данни не би лишило достъпа до тези документи от полезно действие.
- 100 На второ място, жалбоподателите считат, че Парламентът неправилно твърди в обжалваното решение, че достъпът до разглежданите документи не осигурявал адекватна защита на частния живот и личната неприкосновеност, като се има предвид, че предметът на заявлението свързва всеки посочен документ с г-н Lagos. Жалбоподателите считат, че заличаването на личната информация относно г-н Lagos и неговите сътрудници би защитило в достатъчна степен частния им живот, като същевременно отговори на специфичния интерес от оповестяването.

- 101 Парламентът оспорва тези доводи. Освен това той поддържа, че доводите на жалбоподателите са късно представени, тъй като са изложени за първи път на етапа на писмената реплика, и следователно са недопустими.
- 102 В това отношение, на първо място, следва да се припомни, както бе направен извод в точка 97 по-горе, че първото основание е частично уважено, що се отнася до отказа на достъп до документите, съдържащи, от една страна, лични данни относно г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски и надбавки за престой, изплатени на последния от Парламента, и от друга страна, лични данни относно парламентарните сътрудници на г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски на последните. Следователно не е необходимо да се разглежда второто основание в това отношение, което се отнася само до евентуално частично предоставяне на такива документи на основание член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001.
- 103 На второ място, както бе направен извод в точка 97 по-горе, първото основание е отхвърлено в частта, която се отнася до отказа на достъп, от една страна, до документите относно размера на сумите, получени от г-н Lagos като възнаграждение, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, и като надбавка за общи разноски и от друга страна, до документите относно заплатите на акредитираните и местните сътрудници на г-н Lagos. Следователно трябва да се провери дали на основание член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001 Парламентът е трябвало да предостави частичен достъп до тези документи, в които са заличени всички лични данни.
- 104 В това отношение следва да се припомни, че в обжалваното решение Парламентът изтъква, от една страна, че заличаването в разглежданите документи на личните данни не би осигурило адекватна защита на частния живот и личната неприкосновеност, като се има предвид, че предметът на заявлението свързва всеки посочен документ с г-н Lagos и неговите парламентарни сътрудници. От друга страна, Парламентът приема, че оповестяването на версия на исканите документи, в която са заличени всички лични данни, би лишило достъпа до тези документи от всякакво полезно действие с оглед на целта, преследвана от жалбоподателите в заявлението им за достъп.
- 105 От една страна обаче, що се отнася до документите относно размера на сумите, получени от г-н Lagos като възнаграждение, предвидено в член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, и като надбавка за общи разноски, както бе посочено в точка 55 по-горе, жалбоподателите не са успели да докажат необходимостта от такова предаване, тъй като са имали възможност да се сдобият с търсените от тях данни, като посетят уебсайта на Парламента.
- 106 Тъй като тези документи не са необходими за постигане на целта, на която се позовават жалбоподателите в подкрепа на заявлението си за достъп до документи, предаването на такива документи, в които са заличени всички лични данни, не би имало никакво полезно действие с оглед на посочената цел, преследвана от жалбоподателите в заявлението им за достъп. Всъщност такъв частичен достъп не би позволил на жалбоподателите да получат повече информация от тази, която биха могли да намерят на уебсайта на Парламента (вж. в този смисъл решение от 25 септември 2018 г., Psara и др./Парламент, T-639/15—T-666/15 и T-94/16, EU:T:2018:602, т. 126).

- 107 От друга страна, що се отнася до документите относно заплатите на акредитираните и местните сътрудници на г-н Lagos, следва да се припомни, че както бе установено в точка 72 по-горе, предаването на личните данни, съдържащи се в тези документи, не може да предостави на жалбоподателите информация за евентуален пряк или косвен принос на въпросните суми за финансирането или за продължаването на престъпна или незаконна дейност, упражнявана от г-н Lagos. Ето защо в точка 73 по-горе бе направен изводът, че жалбоподателите не са успели да докажат необходимостта от такова предаване.
- 108 От това следва a fortiori, че предаването на такива документи, в които са заличени всички лични данни, също не би позволило на жалбоподателите да получат информация с оглед на посочената цел, преследвана със заявлението им за достъп. Следователно такова предаване не би имало никакво полезно действие с оглед на преследваната от жалбоподателите цел.
- 109 От това следва, че Парламентът не е бил длъжен да предостави частичен достъп до посочените в точка 103 по-горе документи.
- 110 Следователно второто основание на жалбата трябва да се отхвърли по същество, без да е необходимо произнасяне по другите доводи, изтъкнати в това отношение от Парламента, нито по оспорената от Парламента допустимост на някои доводи, изтъкнати от жалбоподателите.
- 111 Грешките в преценката, констатирани в точки 65, 78 и 96 по-горе, относно достъпа до документите, съдържащи лични данни относно г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски и надбавките за престой, изплатени на последния от Парламента, както и до документите, съдържащи лични данни относно парламентарните сътрудници на г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски, получени от последните, са достатъчни, за да обосноват отмяната на обжалваното решение.
- 112 От това следва, че обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта, в която Парламентът е отказал достъп до документите, съдържащи лични данни относно г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски и надбавките за престой, изплатени на последния от Парламента, както и до документите, съдържащи лични данни относно парламентарните сътрудници на г-н Lagos, свързани с възстановяването на пътни разноски, получени от последните. Жалбата трябва да се отхвърли в останалата си част.

IV. По съдебните разноски

- 113 Съгласно член 134, параграф 3 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 114 Тъй като Парламентът по същество е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателите.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя решението на Европейския парламент с референтен номер A(2021) 10718C от 8 април 2022 г. в частта, в която се отказва да се даде достъп на г-жа Luisa Izuzquiza, г-н Arne Semsrott и г-н Stefan Wehrmeyer, от една страна, до документите, свързани с възстановяването на пътни разноски и надбавки за престой, изплатени от Парламента на г-н Ioannis Lagos и съдържащи лични данни относно последния, и от друга страна, до документите, свързани с възстановяването на пътни разноски, изплатени от Парламента на парламентарните сътрудници на г-н Lagos и съдържащи лични данни относно посочените сътрудници.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Осъжда Парламента да заплати съдебните разноски.**

Van der Woude

da Silva Passos

Gervasoni

Póltorak

Pynnä

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 май 2024 година.

Подписи